

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. obéinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Boulangierjev konec.

Ko je včeraj raznesel telegraf po vsem svetu novico, da se je ustrelil general Boulanger, bilo jih je mnogo, ki neso hoteli verovati tej vesti, katera je prišla tako iznenada, kakor strela z jasnega neba. Da je ta vest se raznesla pred malimi leti, pretresla bi bila vso Francijo in vzbudila glasen odmev po vsej Evropi. Danes je situacija vsa drugačna. Smrt Boulangierjeva ni napravila več istega efekta, kakor bi bilo to še pred kratkimi leti. Mož, ki je toliko ulogo igral v najnoveji zgodovini Francije, da so nekateri videli v njem celo že bodočega cesarja Francoske, mož, ki je zbiral okolu sebe tako močno stranko, da je postal resna nevarnost za republiko francosko, bil je po znani obsodbi, vsled katere je moral v prognanstvo, že itak politično mrtev. Ž njim umrlo je že takrat tudi boulangierstvo, ki ostane jedrna najzanimivejših faz v noveji zgodovini francoski.

Bil je častihlepen mož, igral je drzno igro, hotel se je popeti do prvega mesta v Franciji in nobeno sredstvo ni mu bilo preslabo, da bi dosegel svoj namen. Bil je čas, ko je vse kazalo, da utegne zares doseči visokoleteče in drzne svoje naklepe.

Na vrhuncu svoje slave in priljubljenosti stal je, ko je bil vojni minister v kabinetu Fréycineta. Takrat bil je v vojski in mej narodom tako priljubljen, da se je resno razpravljalo o „empereur Boulangerji“, ki bi bil uničil republiko.

A le prekmalu poskusil je tudi on, kako minljivo je vse na svetu, kako hitro zapuša velika masa svoje obožavane ljubljence, ko jim sreča obrne hrbet. Ko je odločni in energični Constans brezozirno začel postopati proti njemu in njegovi stranki in se francosko republičansko ministerstvo ni ustrašilo niti poslednjega koraka in dvignilo proti njemu znano pravdo, ubežal je v inozemstvo, ker ni imel poguma postaviti se pred sodišče ter zagovarjati svoje početje.

To je bil prvi korak k propadu njegovemu. Da se je pokazal pogumnega, da je stopil pred svoje sodnike, kdo ve, kako bi se bila končala pravda njegova. Ko je pa bojzljivo ubežal ter iz varnega zavetja v inozemstvu pošiljal svoje neškodljive manifeste v Francijo, zatemnela je njegova zvezda. Za bojzljivega beguna se ni nikdo več zmenil v Franciji, mož bil je od istega trenutka že politično mrtev. Umoril se je moralčno že takrat sam, kakor se je zdaj fizično.

Po dogodkih Kronstadtških, ki so tako visoko pred svetom povzdignile ugled republike francoske, bilo je jasno, da Francija ne potrebuje več „rešilca“ take vrste, kakor je bil Boulanger. Republika ukoreninila se je čvrsto, premagala je vse svoje nasprotnike, ki so danes tako razkrojeni in oslajeni, da neso nikakoršna resna nevarnost za obstanek republike. Jediní talent, ki ga je pokazal Boulanger v zadnjem času, bil je ta, da je vedel zbrati okolu sebe vse one elemente, ki so prežili po republiki.

Bil je političen pustolovec, poleg neizmerne častihlepnosti in pretiranega samoljubja pa ni imel onih duševnih krepostij in zmožnostij, da bi se bil vzdržal na vrhuncu slave, do katerega se je bil popel v trenutku sreče. Naglo obledela je njegove slave in sreče zvezda in to največ po njegovi lastni krivdi. Končal je kakor igralec, ki zaigra poslednjo svojo karto, na katero je stavil vse.

A tudi v smrti ostal je, kar je bil v življenji, prijatelj ekscentričnosti. Kakor mlad, nezrel mladenič šel je 54letni mož, stari vojak, na grob svoje bivše ljubovnice madame Bonnemain, vzela v roke revolver in pogljal iz njega smrtonosno kroglo v senci. Ko je s svojo „prijateljico“ milijonarko Bonnemainovo, ki ga je za časa življenja svojega bogato obsipala z denarjem, zgubil poslednjo finančno zaslonbo, kajti zapustila mu je bila le nezatno vsoto svojega premoženja, segel je politično in finančno uničeni mož po revolverji.

O njem more se reči: Zgrešil je svoj cilj, kajti koristil bi bil sebi in Franciji kot vojak, če bi se ne bil podal na polzko polje politike, za katero ni imel niti dovoljne doslednosti, niti jasnega razgleda, niti nadarjenosti. Skazati bi se bil pa utegnil morda sijajno na bojišči. Končal je kakor je živel, kajti vedno bil je to, kar Francoz tako izvrstno izraža s težko prevedljivo besedo „poseur“.

Pisma iz Zagreba.

Zagreb, 23. septembra 1891.

Jubilejska razstava.

VII.

B. Razstava konj.

Za govejo živino je konj na Hrvatskem najkoristnejša domača žival, on Hrvat ne pomaga samo pri gospodarstvu, ampak mu tudi lep dobiček prinaša, če ga gospodar lepo redi in proda. Za to je konjereja posle gospodarstva najpoglavitejša grana narodnega gospodarstva na Hrvatskem, ki bi se morala posebno pridno gojiti v tistih krajih, kjer je dosti lepih travnikov in pašnikov. Žal, da se tudi konji ne gojé, kolikor in kakor bi trebalo in da je še dosti storiti, da bode tudi konjereja lepih dohodkov prinašala kmetskim gospodarjem, ki so v zadnjih časih denarja kaj krvavo potrebni. Pa tudi v tem opazuje se na Hrvatskem lep napredek, ker se je v zadnjih letih prilično pomnožilo število konj, ker so se konji, posebno v nekih krajih zlepšali, in se jih je tudi veliko več prodalo kakor poprej. Potrdili so nam, da je zadnjih pet let narasla trgovina konj v Hrvatski in Slavoniji od 500.000

LISTEK.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

(Dalje.)

IV.

Lizabeta Ivanovna je sedela v svoji sobi, še v balni obleki, globoko zamišljena. Prišedši domov, je hitro odposlala zaspano služkinjo, ki ji je hotela pri razslaševanju pomagati, rekši, da se bode sama razpravila, in je s trepetom šla v svojo sobo, nadejaje se, da bo našla Hermana in želeč, da bi ga ne našla. S prvim ugledom se je uverila o njegovi odsotnosti in je zahvalila usodo, da je preprečila njih snidenje. Sela je, ne da bi se razpravila in začela premišljati vse dogodke v tem kratkem času, ki so jo tako daleč zaveli. Ni še preteklo treh tednov, odkar je prvokrat zagledala mladega častnika — in že si ž njim dopisuje in on je celo tako smel, da zahteva ž njo sestanek. Njegovo ime je le toliko poznala, ker so bila nekatera njegovih pisem ž njegovim imenom podpisana; nikoli ni ž njim govorila, nikoli ni o njem ničesar slišala — do tega večera. Čudno! Uprav ta večer, na balu, je Tomskij, ki se je sprl z mlado kneginjo

Pavlinu, ker ni hotela ž njim kometovati, hotel se nad njo maščevati s tem, da se kaže ravnodušnega, poklical Lizabeto Ivanovno in je plesal ž njo zelo dolgo mazurko. Ves čas se je rogal njenemu zanimanju za inžinerje, častnike, jo uverjeval, da on veliko več ve, nego ona slutiti more, in nekatere teh šal so bile tako dobro izmišljene, da je Lizabeta Ivanovna večkrat mislila, da mu je njena skrivnost znana.

— Od koga veste Vi vse to? uprašala je smehljaje.

— Od Vam dobro znanega prijatelja, odgovoril je Tomskij, od zelo imenitnega človeka.

— Kdo li je ta imenitni človek?

— Imenujeje ga Herman.

Lizabeta Ivanovna ni ničesar odgovorila, pa njene roke in noge so oledenele.

— Ta Herman, nadaljeval je Tomskij, ima jako romantično lice. Njegov profil je podoben Napoleonovemu, a duša njegova Mefistofelevi. Jaz mislim, da njegovo vest najmanj tri zlodejstva teže. Kako ste Vi obledeli!

— Mene glava boli. Kaj Vam je pravil Herman in kakšen je njegov značaj?

— Herman je zelo nezadovoljen s svojim prijateljem: On pravi, da bi na njegovem mestu vse drugače postopal. Jaz že slutim, da ima Herman

— sam na Vas namere, on vsaj jako rad posluša ljubimске govore svojega prijatelja.

— Pa kje je on mene videl?

— V cerkvi, morebiti na sprehajališči. Bog si vedi, morebiti v Vaši sobi za časa Vašega spanja, pri njem je — — —

Tri k njima z uprašanjem „oubli ou regret“ prišedše dame so pretrgale razgovor, ki je pri Lizabeti veliko radovednost vzbudil.

Dama, ki je Tomskega odvedla, bila je sama kneginja. Posrečilo se ji je, pomiriti se s Tomskim, s tem, da je ž njim večkrat plesala, kakor je mogel pričakovati. Vrnivši se na svoj prostor, ni Tomskij že več mislil ni na Hermana, niti na Lizabeto. Ona pa je hotela pretrgan govor na vsak način nadaljevati — pa mazurka je bila končana in kmalu potem se je grofinja odpeljala.

Tomskega besede so bile sicer navaden plesni pogovor, pa vender so na Lizabeto Ivanovno napravile globok utis. Slika, katero je Tomskij ji podal, se je ujemala s predstavami, katere si je sama napravila, in na hvalo novejšim romanom, je ta vsakdanja oseba zanimala in plašila njeno fantazijo. Sedela je, gole roke križem držeča, nagnivši še glavico s cveticami okrašeno na razgaljene prsi. Na jedenkrat se vrata odpro in Herman ustopi. Ona je zatrepetala.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. oktobra.

Cesar v Pragi.

Cesar ogledal si je vso Prago in odpotuje danes v uzorno mesto Reichenberg.

Pozno zvečer došel nam je telegram, ki ga priobčimo na drugem mestu. „N. fr. Pr.“, znano infamno glasilo, dolži neposredno Čehe, da so to zakrivali, hoteč s tem onemogočiti cesarjev prihod v Liberce. Kako perfidno je to sumničenje, pač ni treba naglašati, dovolj je, ako povemo, da so glasom poročila baš taiste „Neue freie Presse“ v Libercih že večkrat se primerili taki atentati. Na sv. Janeza Krstnika dan razstrelili so v Libercih sv. Janeza kip, na Svečnico kapelo Matere božje v Maffersdorfu. Torej se da i sedanji slučaj kaj različno komentovati.

Nova češka stranka.

V Pragi vršil se je te dni kmetski shod, katerega je sklical radikalni mladočeški poslanec Štastny. Na shod došlo je na stotine čeških in moravskih kmetovalcev in po dolgih posvetovanjih sklenilo se je, ustanoviti novo češko stranko, kateri bodi ime „Gospodarska stranka“. Izbral se je poseben odsek, kateremu je nalog izdelati v podrobnostih politični in gospodarski program nove stranke, kateremu služijo kot podloga resolucije, vsprejete na tem shodu, in katere naglašajo 1) vkupnost vseh čeških dežel v zmislu češkega državnega prava; 2) narodno enakopravnost; 3) razvoj in napredek šolstva, zlasti kmetijskega šolstva.

Iz mladočeških krogov.

O mladočeških zaupnih mož shodu v Pragi, o katerem smo že v predčerašnjem listu poročali, čuje se zdaj na novo marsikaj, kar je vredno, da se zabeleži. Sklenilo se je bajé, da bode mladočeška stranka odslej dosti radikalnejše postopala in opustila vse diplomatizovanje, katero se je tako slabo izplačalo. Oficijozni listi konstatujejo s posebnim zadovoljstvom, da profesor Masaryk, vodja čeških realstov, ni bil pri tem shodu, ter hočejo iz tega izvajati neke diferencije, ki so bajé mej radikalnejšo in zmerno frakcijo mladočeškega kluba. Profesor Masaryk je bil sicer res odsoten, toda s tem še niso potrjene oficijozne kombinacije, ki prav za prav niso drugega nego manever, vzbuditi razpor mej Mladočehi, ki so dejanski povsem složni in se tudi glede taktike nič ne razlikujejo.

Pogumni mameluki.

Stranka krščanskih socialstov ali tudi protisemitov, kateri je glavno torišče baš na Dunaji in sploh na Dolenjem Avstrijskem, ima mej duhovščino, zlasti mej višjo duhovščino le malo pristašev. To je bil tudi povod, da je vodja teh krščanskih socialstov dr. Lueger že večkrat krenil po kakem škofu ali škofiču, jedenkrat lotil se je bil celo že vseh in jim očital, da so preveč liberalni. Kar se dostaje slovenskih škofov — pardon, škofov na Slovenskem — je Luegerjeva sodba krivična, sicer pa mislimo, da sodi prestogo tudi druge. Ta nezadovoljnost z višjimi duhovniki je povod, da je Dunajski „Vaterland“ klical „pogumne mameluke“ k pokorščini, katero so dolžni škofom. Ne verujemo, da bi se Lueger & Consortes kaj dosti ozirali na ta ukor. Karakteristično je pa le to, da se višji cerkveni krogi že boje za svojo avtoriteto mej najudanejšimi privrženci klerikalizma.

Vnanje države.

Bolgarski emigranti

poslali so že meseca julija ministru Stambulovu izjavo, v kateri terjajo, da se odstavi Koburžan, da se skliče narodno sobranje in da se razpiše volitev novega kneza. Podpisalci te izjave, sami odlični pristaši narodne stranke bolgarske, javili so ob jednom Stambulovu, da bodo čakali odgovora do konca meseca avgusta, potem pa, ako bi se ne videlo Stambulovu vredno ozirati se na te dobrohotne svete, objavila se bode ta izjava doslovno, posledice in odgovornost pa bi zadela zgolj in jedino Stambulova. — Rok je zdaj preteklo in podpisatelji izjave objavili so jo res — toda posledice onemogočil je prekanjeni Stambulov že prej.

Sumniva gorečnost.

Malo dnij tega nastala je mej različnimi, važnimi in nevažnimi državniki, nemškimi in francoskimi, prava pravcata dirka, kdo bode krepkeje in popularneje izrazil državniško prepričanje svoje, da evropski mir še ni bil nikdar tako zagotovljen, kakor baš sedaj. Po Freycinetu, Capriviju in Ribotu oglasil se je zdaj pruski minister Bötticher ter na občnem zboru neke pruske kmetijske družbe povedal, da se izraža sicer v raznih prilikah bojazen, da je mir v veliki nevarnosti, da je pa to govoričenje neosnovano, kajti evropski mir ni bil nikdar še tako trdno osiguran, kakor baš sedaj. — Kadar čitamo take izjave, vselej nam pride na misel stari pregovor: Viel Geschwätz und wenig Wollé.

Italijanske razmere.

Grdo bi se motil, kdor bi sodil, da je italijansko ministerstvo, katero zdaj vodi upravo sosedna kraljevina, povsem jedino in na trdnih nogah. Obratno, vsak čas čuje se kaj o diferencijah mej

na tri milijone goldinarjev, kar gotovo ni mala stvar. Ta napredek opazuje se posebno odkar je osnovan pri deželni vladi poseben urad za konjerejo: „Ravnateljstvo kr. zem. pastuharne“, in sta ustrojeni dve deželni pastuharni, jedna v Varaždinu, druga v Kutjevu. Ni dvombe, da se bode na ta način konjereja povzdignila od leta do leta na višjo stopinjo in vsako leto več dobička donasala hrvatskim gospodarjem.

Sedanja razstava dokazala nam je, da se že tudi sedaj goje na Hrvatskem prav lepi konji, ne samo pri velikih posestnikih, ampak tudi pri manjših gospodarjih, tudi pri kmetih.

Razstavljeno je bilo vsega vkupaj kakih 400 konj, žrebcev, kobil in žrebet, raznih pasmin in iz raznih krajev. Videli smo tu izvrstnih zastopnikov čiste arabske, polnokrvne in polukrvne angleške, španske, normanske in domače pasmine; najlepši eksemplari domače pasmine bili so iz gorenje Podravine, od gospodskih in kmetskih gospodarjev.

Najlepše konje razstavili so:

„Zem. pastuharni“ v Varaždinu in Kutjevu lepo zbirko žrebcev, njih 20, arabske, angleške in normanske pasmine; biskup Strossmayer krasnega polnokrvnega arabskega žrebca, arabsko kobilu, triletno žrebico lipicansko in kobilu lipicansko; grof Bombelles iz Klenovnika 9 konj; baron Ottenfels iz Horvatske 10 žrebcev, kobil in konj iz Lipice; major Kompošt (ravnatelj zem. pastuharn) triletno krasno kobiló „Madi“ angleško arabske pasmine itd. Omenimo še jedno redkost: Mustečak Franjo razstavil je lepega letnega žrebca, ki je pisan kakor zebra.

Tudi pri nagrajanju konj držala se je porota istega reda, kakor pri govedih: Veliki bogati posestniki dobili so za svoje krasne konje počastne diplome, mali posestniki in kmetje pa cekine.

Počastne diplome 1. razreda dobili so: biskup Strossmayer, grof Bombelles st. (v Klenovniku pri Ivanču), barona Ottenfels, in Layer iz Suhopolja. Diplome 2. razreda dobila sta dva velikaša in še dva druga velika posestnika. Diplomo 3. razreda dobil je samo jeden veleposestnik.

V denarji nagrajenih bilo je vkupaj 60 gospodarjev, ki so vsprejeli vsega skupaj 262 cekinov, to je, 1451 gld. in 96 kr. Porota lotila je žrebce plemenite krvi in žrebce hladnokrvne, kobile plemenite krvi in kobile hladnokrvne, z žrebetom ali brez žrebeta, in je dosodila: Za žrebce plemenite krvi stare nad 3 leta 8 nagrad (42 cekinov); za žrebce plemenite krvi izpod 3 let 8 nagrad (23 cekinov); za žrebce hladnokrvne 4 nagrade (26 cekinov); za kobile plemenite krvi z žrebetom 9 nagrad (53 cekinov); za kobile hladnokrvne z žrebetom 10 nagrad (42 cekinov); za kobile plemenite krvi brez žrebeta 10 nagrad (44 cekinov); za kobile hladnokrvne brez žrebet 8 nagrad (27 cek.). K temu nagradilo je še žup. poverenstvo županije Zagreb jednega kmeta s 3 cekini, in dva z jednim cekinom. Prva nagrada bila je povsod 20 cekinov (111 gld. 60 kr.), druga pa 15 ali le 10 cekinov, in gotovo je bil vsak kmet vesel, ker se mu je trud za konjerejo tako lepo izplačal. Najbolj veselili pa so se tisti, ki so svoje nagrajene konje dobro nad vsako nado prodali in prav lepo vsoto denarja odnesli domov.

— Kje ste bili? uprašala je bojazljivo šepetaje.

— V spalnici stare grofinje. Jaz pridem ravnokar od nje. Ona je mrtva.

— Moj Bog! Kaj pravite?

— In kakor se mi zdi, nadaljuje Herman, sem jaz njeno smrt prouzročil.

Lizabeta Ivanovna ga pogleda in Tomskega besede so se ji urinile v spomin. „Temu človeku teže najmanj tri zlodejstva vest.“ Herman se je usedel na okno poleg nje in ji vse razjasnil.

Lizabeta Ivanovna ga je s strahom poslušala. Ta strastna pisma, to goreče poželenje, to drzno, trdovratno zasledovanje — to tedaj ni bila ljubezen. Denar — po tem je hrepenela njegova duša. Ona torej ni mogla njegovih želj spolniti in ga osrečiti. Uboga rejenka ni bila ničesar drugega kot slepa pomagalka roparja, morilca njene stare dobrotnice. Gorko je zaplakala radi svojega poznega mučnega kesa. Herman je zrl molče na njo, tudi njegovo srce je trpelo; pa niti devojkine solze, niti divni čar njegove žalosti, neso vznemirjali njegove duše. Njega ni vest pekla pri misli na mrtvo grofinjo. Le jedno ga je strašilo, nepovratna zguba tajne, od katere je bogastva pričakoval. (Dalje prih.)

pojedini člani vladi, in to je bil bajé uzrok, da marki Rudini svojega, že davno napovedanega velikega govora v Milanu še zdaj ni govoril, nego da se to odlašala od dne do dne. Zdaj se čuje, da bode marki Rudini v nekaterih dneh prišel v Milan, da tu, v glavni trdnjavi radikalcev, razvije svoj politični program. — Jeli to istiva, še ni mogoče povedati. — Rumunski kralj Karol, kateri je obiskal bolno svojo soprogo v Benetkah, posetil bode te dni tudi kralja Umberta v Monzi, kjer boravi še sedaj italijanski dvor. Za ta poset delajo se velike priprave, toda političnega pomena mu ne gre pripisovati, vzlic temu, da hote nekateri trojni zvezi sosebno goreče naklonjeni krogi ta obisk kot pristop Rumunije k imenovani zvezi deklarovati, kar je pa svojevoljno in neopravičeno početje. Kralj Karol obiskal bode kralja Umberta kot gost — o politiki pač pri tej priliki ne bode mnogo govora, kajti rumunskega kralja upliv na politiko svoje države je precej neznamen, po priliki takšen, kakor upliv — kralja Umberta.

Nemčija.

Berolinski list „Allgemeine Reichs-correspondenz“, kateri je že od nekdanj Rusiji zelo naklonjen, bavi se z veliko nejevoljo tudi z enunciacijami nemških krogov glede ruskega posojila, za katero nabira podpise Berolinska banka Mendelssohn. Ta list pravi, da so vsa ščuvanja proti ruskem posojilu neumestna in neosnovana, kajti Rusija dovolila je nabiranje podpisov na Nemškem le kot izraz dobrega političnega razmerja mej sorodnima si državama. — V Berolinskih finančnih krogih izvaja se iz te izjave, da bode ruska vlada umaknila dovoljenje, nabirati podpise na posojilo na Nemškem.

Dopisi.

Iz Rajhenburga 30. septembra. [Izv. dop.]

Zadnje dni septembra smo imeli pri nas dva visoka gosta: V soboto zvečer pripeljal se je k nam ljubljani naš knez vladika, milost. gospod dr. Mihael Napotnik, spremljan po prelatu gosp. Kosarju, pričakovani na kolodvoru od domačih gg. duhovnikov, treh trapistov in nekaj ljudstva. Od tod sta se odpeljala s trapisti naravnost v samostan. — V nedeljo je bil tu slovesno opatom inštaliran dose-danji oče prijor v pričó še dveh drugih opatov s Francoskega (z mitro, lesenim napsnim križem in leseno „škofovo palico“), domačih duhovnikov in dokaj domačinov. Ob 10. uri je bila slovesna škofova sv. maša, vse v priprosti samostanski kapeli.

Kakor lani, obhajal je ljubeznivi g. knez in škof Mihael tudi letos svoje godovanje na tihem mej našimi preskromnimi redovniki. Bog ga živi še mnogo, mnogo let na veselje in blagor dragih mu katoliških Spodnje-Štajercev!

Dne 30. t. m. dopoldne odpeljala sta se visoka gosta zopet nazaj v Maribor.

Dolenje Leskovčani so odklonili znano ponudbo trapistov za pot, ki pelje iz Dolenjega Leskovca mimo samostana v dolenji konec trga k farni cerkvi, šoli in k pokopališču. S tem je tudi odloženo zidanje nove farne cerkve znabiti za mnogo let.

Tukajšnji miroljubni rudniški inženier gospod Herden dobil je mnogo boljšo službo pri Varaždinu, kjer je za rudniškega oskrbnika. Želimo vrlému gospodu vse dobro mej našimi brati Hrvati.

O naših jamah za premog se malo govori, čeravno je preмога dovolj. Slišal sem, da dela sedaj že več rudarjev. Vse vodi jako previdno izkušeni rudniški ravnatelj gospod Jusek. Dal Bog, da bi se zastran našega rudnika skoro na bolje obrnilo, kajti ljudstvo vidno ubožava, odkar vinogradi več ne rodé tako, kakor še pred malimi leti. Kaj pa še le bo, kadar nas gorice celoma zapusté, in to se bo zgodilo poprej, nego si mislimo, kajti trtna uš se grozovito naglo širi na vse strani. Pa saj je že skoro sploh znano, da so vinogradi na Bizeljskem, v Pišecah in v Sromljah že uničeni po trtni uši, in sosedna fara Zdole že tudi ni čisto brez njilf, kakor ni Videmska župnija. — Da, celo Rajhenburška fara že ima nekaj takih gnezdvov s suhimi vinskimi trtami, to se ne dá utajiti.

Tukaj imamo učno sobo I. razreda in stanovanje za učitelja in podučitelja že 5 let za letnih 150 gld. v najemu (Najemnina znaša do sedaj tedaj že 750 gld. in čez družih 5 let bo že znašala 1500 gld.!) in čez jedno leto je konec sedanje pogodbe. Ona najemnina, računjena kot 4% letne obresti, pokaže lep kapital: 3750 gld. Ali bi ne kazalo kako drugače ukreniti, da bi vse to šolsko občino manj stalo in da bi imela 4 lastne prostorne učne sobe ter konferenčno sobo (ki bi bila ob jednom pisarna za šolskega vodjo, knjižnica in shramba za učila) pod jedno streho, poleg

Dalje v prilogi.

tega pa blizu sedanjega šolskega poslopja lasten prostoren šolski vrt in telovadišče, kar vse se jako težko pogreša pri tolikem številu otrok. Ker se bo vse to itak jedenkrat storiti moralo, je torej bolje, da se sedanja lepa prilika porabi in potem bodo imeli napredni Rajhenburžani v tem oziru mir za dolgo vrsto let. — In če tudi se postavita v naši župniji že naročeni novi šoli: v Dobravi in na Gorici, vendar bo pri nas treba še vedno najmanj štirih razredov, kajti po „šolski matici“ je bilo letos 379 za šolo godnih otrok od 6.—14. leta, in sicer brez onih, ki imajo več nego 1 uro do trga. S temi vred jih je pa 590! Te številke govoré najglasneje. J.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo nam je državno pravdnništvo, in sicer zaradi članka „Najemniki, ne pastirji“, v katerem smo razpravljali žalostne cerkvene razmere v Trstu, in pa zaradi odlomka iz političnega razgleda „Cesar v Pragi.“ Današnja številka ima prilogo.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 4. oktobra bode prva predstava v letošnji gledališki dobi. Dokler se ne bode moglo igrati v novem deželnem gledališču, vršile se bodo predstave v dvorani Ljubljanske čitalnice. V nedeljo se bode predstavljala francoskega pisatelja Vikt. Sardouja veseloigra v 3 dejanjih: „Zadnji list“. Ime slovečega akademika jamči nam najbolj, da se bode s prvo predstavo najdostojneje pričela letošnja gledališka doba. Poleg starih igralnih moči nastopale bodo tudi mlade moči iz letošnje dramatične šole. Za dober repertoar skrbelo se je v polni meri, in tako bode „Dramatično društvo“ priredilo Ljubljanskemu občinstvu dokaj lepih in prijetnih večerov.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska) posluje od včerajšnjega dne v novih prostorih v sosedni Galetovi, zdaj mestni hiši št. 2. Tem povodom vršila se je predvčerajšnjem mala slovesnost. Č. gospod kanonik Andrej Zamejic blagoslovil je o poludne nove hranilnične prostore v navzočnosti ravnateljstva in nekaterih članov upravnega odbora mestne hranilnice Ljubljanske. — Meseca septembra uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 294 strank 120.943 gl. 79 kr., vzdignilo pa 259 strank 118.894 gl. 20 kr.

— (Odbor „Pisateljskega podpornega društva“) vabi najljubše č. gg. društvenike, da se udeležé B. Potočnikove slavnosti v Šent Vidu dne 4. oktobra. „Pisateljsko podporno društvo“ bode zastopano po posebni deputaciji.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) prejela je po gospodu koncipijentu Anton Bilcu iz Postojine 30 gl. 30 kr., svoto, ki se je nabrala v prijateljski družbi, zbrani ob premeščeni gospoda učitelja Dimnika v Ljubljano. Gospod doposiljatelj pristavlja: „Naj bi se vsako praznovanje prijateljskih prihodov in odhodov končalo z enakim dobrodelnim dejanjem!“ — Resnično, tudi mi si želimo, da se posnemajo taki pozivi in zahvaljujoč se zavednim Postojinskim narodnjakom kličemo jim: „Slava!“ Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Gospod Fran Prné,) prefekt v Alojzjevišči, je kot izprašani kandidat veronauka za vso gimnazijo 29. septembra nastopil službo začasnega suplenta ter poučuje krščanski nauk v obeh petih in obeh osmih razredih stare gimnazije.

— (G. Alojzij Šubic) najmlajši brat prezgodaj umrlih dveh bratov Jurija in Janeza Šubica, razstavil je pri g. Obrezi, nasproti čitalnice, svojo sliko „Samson in Delila“, posneto po Rubensu. Jako srečna reprodukcija karakterističnega kolorita kaže nam spretnega slikarja, ki je poklican, da nadaljuje na stezi, po kateri sta hodila slavna njegova brata. Kaj več prilično.

— (Imenovanje.) G. Valentin Marušič imenovan je konceptnim praktikantom na Kranjskem.

— („Svoji k svojim.“) To naše narodno geslo ima menda v čislh naš „narodni“ deželni odbor. Sobna slikarska dela oddala so se v deželnem dvorcu Dunajskima sobnima slikarjema, Richterju in Winterju, katera sta slikala „Tonhalle“ filharmoničnega društva in bodeta pozneje baje slikala tudi v deželnem gledališču. Znabiti se je deželni odbor tu držal najnižje ponudbe, vendar pa je samo na sebi žalostno, da oddaja deželni odbor dela tujcem, ko imamo vendar domačinov, kateri so že pred leti dejanski dokazali, da znajo tudi kaj čednega in umetnega narediti. Kako krasno je n. pr. naš de-

mačin Borovsky izdelal strop v redutni dvorani, kako lepo je izvršil vestibul in stopnišče, kakor tudi veliko in malo dvorano v novem poslopju kranjske hranilnice. To isto velja tudi za sobnega slikarja Lipo v šeka, katerega dela kaže deželni muzej „Rudolfinum“. Vzlic temu se izročajo dela tujcem, mej tem, ko imajo naši domači sobni slikarji komaj pol leta dela. To se pravi pač v kôrt metati geslo: „Svoji k svojim!“, in to je jako žalostno!

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) pričinja po minulih počitnicah svoje drugo društveno leto v soboto dne 3. oktobra. Ob poludevetih zvečer bode prva skušnja v velikih prostorih „Knežjega dvorca“, kamor se je preselila „Glasbena Matica“. — Že s svojim prvim javnim nastopom dne 18. aprila t. l. popel se je pevski zbor na tako odlično mesto, da je izzval v slovenskih novinah stroge strokovnjaške ocene, kakoršnim dosedaj pri nas pač ni bilo mnogo povoda. Na podlagi prvega koncerta izrekla se je tudi nadeja, da bode bela Ljubljana v nadaljnem času središče najboljšega jugoslovankega umetnega petja. Ta laskava vsodbuda in če dalje širše uvidevanje, da si je pevski zbor postavil zares idejalen smoter, gojiti izključljivo umetno akademsko-pevski dostojno petje, ki naj bi bilo merilo, koliko vzmoremo Slovenci v tej glasbeni stroki, razvnelo je člane pevskega zbora do ognjevitiga oduševljenja in resne volje, prizadevati si na vso moč, da skoraj dosežejo zaželjeno popolnost. — V to svrhu pa treba še širše podlage, kakoršno je imel pevski zbor dosedaj. Nihče izmej vrlih Ljubljanskih pevcev, katerih število je nešteto, naj bi torej ne opustil posvetiti svoje moči vzvišenemu, za narodno stvar prevažnemu namenu, uvažujoč, da, ako se krepí „Glasbena Matica“, krepí se narodna prosveta. Čas je že, da nehajmo Slovenci zadovoljevati se s samim gostilniškim petjem. Zakaj le tako moremo imenovati one „koncerte“, pri katerih smo sedeli ob mizah, Hebini potomci pa so nam mej najlepšimi pesnimi stregli rožljaje in ropotaje s krožniki in čašami. Ne da bi bili proti takim zabavam, ki so svoj čas na pravem mestu, ali pokazati treba tudi kaj višjega, popolnejšega, — umetniško dostojnega. Smelo trdimo, da ne bode nobeden razumnik pogrešal takih veselic, ako se mu daje prilika, slušati in uživati umetniško dovršene koncerte. — Pevski zbor pa letos ne bode ostal ob samem moškem zboru, ampak snuje se tudi že mešani zbor. Uverjeni smo, da krasni spol ne bode zaostajal v tekmovanji za narodno prosveto, marveč pevce še spodbujal s prirojeno mu lastnostjo, ujemati se za vse, kar je lepaga in vzvišenega. — Slednjič povdarjamo še, da je odbor čitalnice Ljubljanske, uvažujoč, da nima več lastnega pevskega zbora, a hoteč vendar le zadostiti dolžnostim, naloženim mu po pravilih, obrnil se do „Glasbene Matice“, da bi ona prirejala i koncerte v čitalniškem imenu. Tej prošnji se bode gotovo ugodilo proti temu, da se varuje značaj koncertov, kateri je utemeljen po namenu pevskega zbora „Gl. Matice“. — Dosedanjim pevcem naznanil se bode pričetek vaj po običajni okrožnici, vsem drugim pevcem pa, kolikor jih je odboru znanih, doposlala se bodo posebna vabila, da blagovolé javiti svoj pristop in priti k zborovi vaji v torek, dne 6. oktobra ob poludevetih zvečer v „Knežji dvorec“.

— (Češčenje nedelj.) Dunajski sobni slikarji, ki delajo v deželnem dvorcu, pričeli so zadnjo nedeljo svoje delo in ves dan prespevali, zvižgali ter slikali. Šele ko je prišel deželni glavar g. Detela v deželni dvorec, ukazal je odpoditi skrunjevalce nedeljskega miru. Čudno, da nismo ničesar čitali o tem v nekem drugem, o takih zadevah toliko zgovornem listu.

— (Sprememba v posesti.) Novo, lani dodelano hišo kranjskega stavbinskega društva na voglu Tržaške ceste nasproti jahalnice kupili sta gospe J. Hehner in M. Ludvig.

— (Mestna dela.) Cevi za vodovod začele so sedaj tudi polagati ob konci Vodnikovih ulic proti šolskemu drevoredu in Poljanskemu nasipu, da se vodovod zveže tudi tukaj.

— (Morilec) kmetskega sina Hlebša, 18letni kmetski fant Jakob Črne, se je dne 29. sept. ob polu 10. uri ponoči prijavil sam v kaznilnici na Žabjaku. Povedal je, da je po noči, ko so šli fantje iz gostilnice, udaril na samotnem kraji Hlebša na desno sence, potem ga pa toliko časa dušil, da je nehal dihati, na kar ga je vrgel v jarek. Črne pridržal se je v zaporu. Včeraj zjutraj ponovil je Črne svojo izjavo tudi pred preiskovalnim sodnikom.

— (Južna železnica) odredila je glede na mrzle noči letošnje sicer lepe jeseni, da od dne 1. t. m. morajo biti razgreti vagoni ponočnih vlakov.

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 10. številki vsebino: Čegavo je oko le-to? — Preobjestna Anica. — Iz naše vasice. — Materina desna roka. — Orloj v Pragi. — Iz vročih krajev. — Listje in cvetje.

— (Obrtno gibanje meseca septembra v Ljubljani.) Proste obrti so zglašili: Jožef Juvan, na sv. Petra cesti št. 44, branjarijo; Alojzij Košir, v Krojaških ulicah št. 4, prodajo moke; Andrej Kranjec, na Poljanski cesti št. 54, branjarijo in prodajo piva v steklenicah; Jera Blaznik, na sv. Petra cesti št. 15, prodajo obuval; Marija Čik, na Mestnem trgu št. 9, sejmarstvo z izdelano moško obleko; Rozalija Maček, v Truberjevih ulicah št. 1, sejmarstvo z izdelano moško obleko; Karol Kmelniger, na Mestnem trgu št. 5, trgovino brez utesnitve na določeno blago. — Izvrševanje rokodelskih obrtov je bilo pripuščeno: Franu Tomcu, v Streljskih ulicah št. 14, pozlatarski obrt; Janezu Ivanču, na Poljanski cesti št. 28, klanje drobnice; Franu Brencu, v Črevljarskih ulicah št. 3, ključarski obrt. — Koncesije so bile podeljene: Franu Ševčiku, na Prešernovem trgu št. 3, za izdelovanje in prodajo orožja ter strelivnih stvari; Katarini Keber, v Vrtnih ulicah, za starinarski obrt; Jerneju Potočniku, v Frančiškanskih ulicah št. 8, za tesarski obrt. — V zakup so dali obrte z dovoljenjem obrtnega oblastva: Marija Česnovar gostilničarski obrt Janezu Maseljau v Koldvorskih ulicah št. 12; Elizabeta Janko gostilničarski obrt Franu Topolavcu na sv. Martina cesti št. 1; Kazinsko društvo gostilničarski obrt Hermihi Seehofor na Kongresnem trgu št. 1. — Zbrisali so se obrti: Gostilničarski obrt Jere Vavpotič, na Prešernovem trgu št. 3; gostilničarski obrt Jožefa Mathauscheta st., na Križevniškem trgu št. 2; gostilničarski obrt Neže Podkrajšek, na Rinski cesti št. 11; gostilničarski obrt Jerneja Černeta st., na sv. Petra cesti št. 87. — Odpovedali so obrte: Janez Perko, v Štepanji vasi, krojaški obrt; Marija Pavlin, na sv. Petra cesti 62, kramarijo; Jožef Keber, v Vrtnih ulicah, starinarski obrt; Jožef Pehani v Žuženperku, gostilničarski obrt.

— (Petindvajsetletnica čitalnice v Št. Vidu.) Vabila k 25letnici „Narodne čitalnice“ v Št. Vidu smo naprošeni dostaviti, da naj se tisti p. n. gostje, ki se hote udeležiti skupnega obeda pri Kraljiči, blagovole oglašiti pri tajniku čitalničnem do sobote zjutraj, da bo mogoče pravočasno kosilo naročiti.

— (Premembe pri uradnikih.) C. kr. davkar v Kranjski gori g. Ribard Murgel imenovan je glavnim kontrolorjem c. kr. davkarji v Nove m mestu. C. kr. davčni adjunkt g. Anton Krapš v Krškem kontrolorjem v Loži in c. kr. praktikant g. Alojzij Strmole adjunktom v Novem mestu.

— („Dolenjski Sokol“) priredi v nedeljo dné 11. oktobra svoj zadnji popoldanski izlet v Sevano pod Trško Goro. — Dalje bode priredil „Sokol“, kakor običajno vsako leto streljanje, in sicer vsak četrtek od 15. oktobra počenši v gestilni g. Schwarza. Namerava dalje prirediti tudi nekaj glediških predstav v tukajšnji čitalnici z ustopnino, in sicer bode čisti dohodek namenjen v napravo telovadnega orodja. Za prvo predstavo namenjena je igra „Svetinova hči“, za drugo pa namerava prirobčiti novo Borštnikovo igro: „Stari Ilija“.

— („Narodna čitalnica“) v Novem mestu priredi s sodelovanjem „Dolenjskega pevskega društva“, povodom imendana Nj. Velečanstva cesarja Frana Josipa I., slavnost v prostorih Narodnega doma dné 3. oktobra t. l. ob 8. uri zvečer. — Ustop udom narednih društev in povabljenim gostom prost. — Vabilo velja kot ustopnica. — Vspored koncerta pod vodstvom g. pevovodje V. Tučka: 1. * * * Slavnostna kantata „Na cesarja“, moški zbor. 2. Hr. Volarič: „Divja rožica“, ženski zbor s spremljevanjem na glasovira. 3. Schubert: „Potopnik“, bariton-solo s spremljevanjem na glasoviru, poje iz prijaznosti g. J. Grm. 4. A. Nedved: „Dekletu“, četverospiev. — Plesni venček. — Mej plesom svira oddelek Novomeščanske godbe.

— (I. Letopis slovenskih posojilnic 1890.) Sestavil po naročilu načelstva „Zveze slovenskih posojilnic“ Ivan Lapajne, ravnatelj in tajnik okrajne posojilnice v Krškem. Tako je naslov jako

zanimivi publikaciji, katero je izdalo načelstvo „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celji. Glede na veliko važnost slovenskih posojilnic posneli bomo najzanimivejše stvari iz tega letopisa v bodočih številkah našega lista.

— (Poročil) se je gospod Svitoslav Hauptman, učitelj pri sv. Duhu na Ostrem vrhu, z gospodičino Urško Krambergerjevo.

— (Dopolnilna volitev) državnega poslanca za volilni okraj Koper-Poreč-Pulj je razpisana na dan 30. oktobra. Po takem se bodo volitve volilnih mož vršile sredi oktobra. Rodoljubi na delo!

— (Slovenske propovedi v Trstu.) Municipalna delegacija storila je v svoji poslednji seji nastopni sklep: Ker v prvostolnici cerkvi pri sv. Justu s prvim oktobrom prenehajo slovenske propovedi in slovensko petje in se namerava uvesti tako petje in take propovedi pri svetem Antonu starem, sklene se glede na to, da novotarija ta nikakor ni opravičena z ozirom na nezadostno število 486 slovenskih prebivalcev te župnije proti 7319 Italijanom, pri škofijski kuriji storiti potrebne korake, da se opusti nameravana ta odredba. Tako posnamemo iz „Edinosti“. Italijani nadaljevali bodo boj proti slovenskim propovedim z ono fanatično doslednostjo, ki jih odlikuje. — Deputacija, obstoječa iz poslancev dr. Andreja Sancina, Ivana Martelanca in Štefana Nadliška izročila je v torek prevzvišenemu škofu Tržaškemu prošnjo za ohranitev slovenskih propovedij in slovenskega petja pri sv. Justu. Na prošnji je blizu šest-tis oš podpisov. — V nedeljo je bila zadnja slovenska propoved pri sv. Justu, cerkev pa napolnjena do zadnjega kotička.

— („Il Diritto Croato“) izborni zagovornik slovanstva v Primorji zaključil je svoje tretje leto ter nastopi svoj četrti tečaj. List ima mnogo pretrpeti od cenzure ter so zaplembe skoro na dnevnem redu. Priporočamo izborni glasilo vsem prijateljem slovanstva, ki so zmožni italijanščine.

— (Franc Levstik — Martin Krpan.) Narodni razkaz, prevod s slovenskoga M. Hostnika. Tako je naslov knjižice, katero je izdalo kot ponatis uredništvo „Slovenskega Sveta“ v Trstu. O delu samem govoriti bilo bi odveč, poznavalec ruskega jezika utegne knjižico zanimati, ker je prevod izborni. Po pošti velja iztis 18 kr., pet iztisov 85 kr., deset iztisov 1 gld. 60 kr. Dobiva se knjižica pri upravnistvu „Slovenskega Sveta“ v Trstu.

— (Novo ustanovljeno pevsko društvo „Svoboda“) v Rocolu v Tržaški okolici priredi prvo svojo veselico v nedeljo 4. oktobra v dvorani gostilne Prašel. Sodeluje tudi tamburaški zbor „Tržaškega Sokola“. Igrala se bode tudi veseloigra „Svoji k svojim“. Čisti dohodek veselice namenjen je v društvene svrhe.

— (Iz Ajdovščine:) Dne 29. septembra umrl je tukajšni c. kr. okrajni sodnik, gosp. Alojzij Demonte po kratki, mučni bolezni v svojem 47. letu. Dasi Italijan po rodu, bil je nam Slovencem pravičen mož na svojem mestu, postrežljiv in uljuden; uradoval je tudi slovenski. Blagi pokojnik užival je v vsem okraju splošno spoštovanje radi njegovega ljubelega vedenja, zato mu bodi blag spomin.

— (Germanska predrznost.) Za službo poštnega in brzojavnega ekspeditorja v Spielfeldu na Štajerskem razpisan je natečaj v „Allgemeine Postmeisterzeitung“ z dostavkom, „da Slovenci in Čehi so izključeni“. To je že skrajna nesramnost, s katero kažejo Nemci svojo nestrpnost tako očitno in brez ovinkov. Da bi se kaj jednacega zgodilo tam gori v „reichu“, bi razumeli, a pri nas v Avstriji, v deželi, kjer je dobra tretjina Slovanov, je to, naravnost rečeno, drzna nesramnost.

— (Češki gostje v Zagrebu.) V nedeljo pride iz Prage poseben vlak v Zagreb. Češkim gostom priredil se bode, kakor vsem slovenskim bratom, posebno sijajen vsprejem, posebno pa se vesele dohoda Čehov vsi, ki so bili pri razstavi v Pragi, da se zopet pobratijo s starimi znanci.

— (V Jasenovci na Hrvaškem) umrl je preteklo nedeljo okrajni sodnik gosp. Jos. Perné, pridodeljen okrožnemu sodišču v Požegi. Pokojni Perné bil je rodom iz Kranja in bode njegova smrt nemilo dirnila mnoge njegove sošolce in prijatelje na Slovenskem. Lahka mu zemlja!

— (100.000 in 50.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozorjamo svoje čitatelje, da bode zrebanje že prihodnji teden.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 30. septembra. Po telegrafičnem poročilu „Agence Havas“ iz Bruselja, ustrelil se je general Boulanger danes zjutraj opoldne na pokopališču v Iksellesu. Delavci našli so ga mrtvega na grobu Madame Bonnemains. V roki držal je revolver, s katerim se je bil ustrelil v senci. Na prsni našli so podobo njegove umrle ljubice, katere grob je obiskaval vsak dan. Vest o tem samomoru vzbudila je neizmerno senzacijo v vseh krogih.

Berolin 30. septembra. „Reichsanzeiger“ oporeka Beligradsko vest, da bi bila Nemčija odpovedala nemško-srbsko trgovinsko pogodbo. Ta pogodba poteče šele z dnem 25. junija 1893. leta.

Halle 30. septembra. Berolinski dopisnik „Saale-Zeitung“ javlja, da je nemški cesar na nedvomljiv način grajal postopanje nemških bankirjev Mendelssohn in Warschauer v zadevi ruskega posojila.

Dunaj 1. oktobra. Železniški most mej Rosenthalom in Libercam razstrelili ponoči od 30. septembra do 1. oktobra neznani zlikovci z bombami. Prouzročene pokotine so jeden meter dolge in pol metra globoke. Železniško osobje čulo je strel, hitelo takoj na lice mesta in popravilo škodo. „Neue Freie Presse“ javlja, da je to le malopridnost in škodoželjnost prouzročila in da nima atentat političkih nagibov. Zlikovci položili so dve manjši z nitroglicerinom napolnjeni bombi. Detonacija čula se po vsej okolici. Postajni načelnik jo je tudi čul in prišel takoj na lice mesta, da konstatujejo, kaj se je zgodilo. Rosenthal je pred Libercam prva postaja. Sto korakov od postaje je pod železniškim nasipom predor pod katerim je most. V vodovodne cevi utaknili so zlikovci bombe.

Praga 1. oktobra. Včeraj zvečer na čast cesarju sijajna soireja pri grofu in grofinji Osvald Thunovih. Pozvanih 300 gostov. Cesar ostal jedno uro. Pri dohodu in odhodu ga burno pozdravila množica naroda. Danes ob 5 uri odpotoval cesar v Liberce. Na kolidvoru bil upravni odbor češke severne železnice s predsednikom Schmeykalom, ki je nagovoril cesarja. Cesar odgovoril. Namestnik Thun spremlja cesarja v Liberce. Vožnja cesarjeva v Liberce podobna upravo triumfalnemu sprevedu, na vsej poti ob železnici na tisoče ljudstva. Cesar zaukazal počasi voziti ter se zahvaljeval neprestano naudušeni množici naroda. Dvorni vlak ustavil se je na štirih postajah, krasno nakičenih, kjer ga pozdravila oblastva, župani, mestni zastopi, duhovščina vseh konfesij, plemstvo in industrijalci. Cesar milostno vsprejel nagovore.

Liberce 1. oktobra. Cesar došel ob 9. uri. Na nagovor župana Schückerja odgovoril cesar zahvaljujoč se in poudarjajoč, da ga živo zanima razvoj Liberec, ki po obrti, marljivosti in visoko razviti industriji štejejo mej najpoglaviteja mesta ljubljene kraljestva. Izreka svojo cesarsko zahvalo prebivalstvu za presrčni vsprejem.

Liberce 1. oktobra. Tukajšnjim Čehom se ni dovolilo udeležiti se v spalirjih vsprejema cesarja. Pri vodji Čehov Liberskih, Šekulcu, pri katerem se je zbralo mnogo Čehov, nastavljena je bila godba, da bi udušila njih Slava-klice.

Bruselj 1. oktobra. Boulangerjevci zagotavljajo, da se je Boulanger usmrtil samo iz ljubezni do madame Bonnemain, katere ni hotel preživeti. Financijelno da je bil v ugodnih odnosjih. Njegova pisma političnega zadržaja so dobro shranjena. Stranka njegova nadeja se velicega uspeha, če jih bode priobčila.

Rim 1. oktobra. Danes zjutraj ob 7. uri bil je hud potres v Casini. Trajal je tri sekunde.

London 1. oktobra. „Daily Telegraph“ poroča iz Peterburga, da sta se dogovorili Rusija in Francija, da odložita vso akcijo glede izpraznenja Egipta do dobe, da bode na Angleškem zopet vladala liberalna stranka.

London 1. septembra. Poslanec James William Lavther imenovan je namestu Fergusona državnim podtajnikom pri ministerstvu vnanjih zadev.

Borovnica 2. oktobra. Županom izvoljen Josip Verbič iz Bistre, svetovalci Majaron, Kržič, Kos.

Dunaj 2. oktobra. Vse jutranje izdaje tukajšnjih listov izražajo jednoglasno preverjenje, da položene bombe v Rosenthalu neso mogle nikakor biti namenjene dvornemu vlaku v katerem se je vozil cesar in pravijo, da je to bilo delo lopovsko, čegar motivi so še nerazjasnjeni. Omenjajo izredne, neprimerljive popularnosti cesarjeve, ki se je pokazala vnovič, s tem, da se je v krogih Dunajskega meščanstva vzbudila misel, da se priredi nočoj vračajočemu se cesarju kot blagomislemu, mirnemu vladarju in blagosrčnemu posredovalcu mej raznimi narodi države velikansk slovesen vsprejem.

Praga 2. oktobra. Pri današnjem ogledovanju popravljene samostanske cerkve v Emavzu, mestne hiše za ubožne in cerkve na Višehradu ljudstvo priredilo napopisno entuzijastično ovacijo cesarju, ki je ogledal posebno natančno hišo za ubožne in milostno nagovoril več preskrbovancev. Ko je cesar odhajal, približal se mož v delavski obleki, moleč prošnjo, ki je bila milostno vsprejeta. Cesar ogledal nadalje kaznilnico v Pankraczu, kjer je pokusil juho za kaznence ter jo našel okusno. Izrazil svoje zadovoljnost o uredbi zavoda ter se vrnil v notranje mesto Praško mej naudušenimi ovacijami ljudstva.

Razne vesti.

* (Drugi milijon obiskovalcev v Praške razstave) prekoračil se je te dni. Srečni obiskovalec, ki je dopolnil število drugega milijona, dobil je znatna darila in se je ta dogodek praznoval istotako, kakor dovršitev prvega milijona. Ta sijajni uspeh razstave kaže najbolj njeno istinito izvrstnost in vstrajnost češkega naroda.

* (Črnogorci v Pragi.) Črnogorski minister Pavlovič, ki zdaj biva v Karlovih toplicah, javil je v Prago, da bode početkom oktobra meseca došlo po odredbi kneza Nikole deset Črnogorcev v Prago, da vidijo razstavo. V Pragi se je že osnoval odbor 12 odličnih oseb, ki bodo Črnogorce vsprejel in vodil po Pragi. Za slovesen vsprejem Črnogorcev nabranih je 3000 gld., ki se bodo v to svrhu porabili, kar pa preostane, porabijo se bode za stipendije za mlade Črnogorce, ki bi zahajali v češke šole.

* (V Gradcu) nasadili bodo za poskušnjo 100 japonskih kostanjevih dreves, katerih sadike so se kupile pri znani tyrdki Schmied v Erfurtu. To veliko drevo daje lepo senco in rodi že tretje leto sad, ki tehta 30 do 45 gramov in je ukusen ter raste jako krepko in hitro. Na Ruskem se je japonski kostanj že udomačil posebno v parkih. Za drevorede in vrtove se priporoča posebno to drevo.

* (Podeljenje italijanskega plemstva.) Kakor poroča „Venezia“, podelil je italijanski kralj Umberto na prošnjo heraldičkega oddelka v Rimu nekaterim avstrijskim plemenitaškim rodbinam posebno na Goriškem in v Istriji italijansko plemstvo. Tem rodbinam podelila je še Beneška republika naslov „conte“, kateri grofovski naslov pa avstrijska vlada ni priznala.

* (Gledališče zgorelo.) Gaiety gledališče v Liverpoolu zgorelo je do tal pretekli teden. Ostalo je samo zidovje in pa železni stebri. Uzrok požara je neznan. Ponesrečil ni nihče.

* (Velika jadralna „Dunkerque“ potopila se je) v kanalu La Manche na potu iz Dünkirchena v Rio Janeiro. Vse moštvo ladije, to je 38 mož je utonilo.

* (Nesreč na ameriških železnicah) ni konca. Blizu Zelenopla v Pensilvaniji zadela sta dva delavska vlaka in je bilo 9 oseb ubitih nad 30 pa ranjenih.

* (Pes razmesaril je) grozno na Dunaji necega mladeniča. Zagrizel se je tako v nesrečno svojo žrtev, da je mladenič imel nad 30 ran. Pregrizel mu je nos in na pol odgriznil desno uho ter ga razgrizel po vsem obrazu. Zlobnega psa preiskali so v živinozdravniškem zavodu. Mladeniča prenesli so v bolnišnico.

* (Kratkoviden lovec.) Blizu Dunaja poleg Seebensteina bil je lov. Jeden izmed lovcev oddaljl se je od društva in lovil sam s svojim psom. Kmalu se mu je zdelo, da se nekaj giblje ob poljskem potu. Pomeri in ustrelil, gotov, da mora to zajec biti. Koj po strelu pa začuje glasen krik in otroški jok. Zadel je triletnega otroka, ki ga je v kratkovidnosti svoji imel za zajca. Bilo je prvokrat, da je nesrečni lovec kaj zadel. Razdraženi oče je nespretnega lovca tiral do žandarmerijske postaje in ga komaj obranil, da ga neso kmetje s pestmi obdelali.

* (Rudeč dež.) V Simli v Indiji padel je rudeč dež, ki je pobarval vse rastline rubeče. Veter dvignil je množino prahu rubeče zemlje, ki se je pomešala z oblaki in prouzročila tako rubeč dež.

Narodno-gospodarske stvari.

Slovenske posojilnice.

Po „Letopisu slovenskih posojilnic“, sestavil J. Lapajne, izdala „Zveza slovenskih posojilnic“.

Slovenske posojilnice so naredile v teku 20 let velikanski napredek. Takrat ni bilo še razen „Obrtnega pomožnega društva“ v Ljubljani nobene posojilnice. V tem letu (1891) pa je že 47 posojilnic ustanovljenih.

S ponosom gledamo na te naše zavode, ki se vse brez izjeme v svojem večjem ali manjšem delokrogu trudijo, da bi ljudstvo na jedni strani k varčnosti vzbujale na drugi strani pa mu pomagale s posojili na nizke obresti in krajše obroke, ob jednem pa s slovenskim uradovanjem in občevanjem pospeševale slovensko omiko in varovale čast slovenskega jezika in slovenske narodnosti.

Nekatere slovenske posojilnice so prav krepke že. V prvi vrsti se odlikuje Celjska posojilnica, ki je letos praznovala slovesno in ponosno prvo desetletnico svojega obstanka. Manjše slovenske posojilnice se sicer ne odlikujejo z velikim denarnim prometom, a kažejo na drugi strani veliko gorečnost v svojem poslovanju in hrepené zlasti po združenosti z drugimi sestrami.

Celo leto je lani delovalo že 36 posojilnic, Vitanjska je sedemintrideseta; ta ni delovala celo leto 1890, a je ipak izdala tiskan račun.

Posojilnici v Kamniku in Sinčivasi sta tudi že lani nekaj mesecev delovali, in to z lepim vspehom, čeravno nismo mogli že navesti letos s številkami, ki so nam sicer poslani, njih plodonosnega delovanja.

Slovenske posojilnice so napravile od lani lep napredek. Lanski izkaz je imel

na Koroškem	8	letos 12 posojilnic,
„Kranjskem	10	„ 13 „
„Primorskem	2	„ 4 „
„Štajerskem	16	„ 18 „
lani skupaj	36	„ 47 posojilnic.

Kakor kaže gornji pregled, začele so letos (1891) poslovati posojilnice:

na Koroškem:	Črna, Tinje, Velikovec;
„Kranjskem:	Radovljica, Žužemberk;
„Primorskem:	Šebrelje, Nabrežina posluje že od l. 1888, pa se do zdaj ni izkazovala.
„Štajerskem:	Gornji grad, Vransko.

Kmalu bodo imeli po Slovenskem vsi sodnijski okraji svojo posojilnico, zlasti velja to o slovenskih delih Koroške in Štajerske. Na Koroškem so samo 3 slovenski sodnijski okraji brez posojilnice, namreč: Trbiž, Šmohor in Podkloster.

Na Štajerskem so brez slovenske posojilnice okraji: Kozje, Šmarje pri Jelšah, Slovenjgradec.

Na Kranjskem je pa žalibog še 17 sodnijskih okrajev brez teh koristnih zavodov, na Primorskem pa tudi vsi brez naštetih 4 okrajev.

Posojilnica bi morala biti sicer v središču okraja, na sedežu sodnije ali davkarije. Na Štajerskem jih ima mej 18 posojilnicami 12 svoj sedež pri sodiščih, na Kranjskem vse, na Primorskem 3, na Koroškem mej 12 samo 2, kar kaže na neugodne narodne razmere, ker ni bilo na sedežih sodišč dovolj domoljubov za snovanje posojilnic, ali pa da so nasprotniki ovirali v teh večjih njih ustanovitev.

Nasprotno je pa 12 veliko število za sicer žalostne koroške razmere, dočim je na Kranjskem le 13 posojilnic; koroške posojilnice so torej veselo znamenje, kako se vzbujajo slovenski narod v tužnem Goratanu v narodno-gospodarskem oziru.

Od vseh slovenskih posojilnic šteje: obrtno pomožno društvo v Ljubljani že 35., Ijutomerska posojilnica 19. in ona v St. Jakobu v Rožni dolini že 18. upravno leto. Te posojilnice so torej delovale že pred združno postavo od l. 1873., bile so torej kot društva in ne kot zadruge ustanovljene; imele so mnogo neprilik, s katerimi se je bilo prvotno denarnim društvom boriti, dokler ni bil dokaj ugodni združni zakon proglašen in dokler se niso omenjene posojilnice iz društev v zadruge prelevile.

Od ostalih posojilnic broji

več kakor 15. upravno leto:	5 posojilnic,
več kakor 10. „	2 posojilnici,
več kakor 5. „	16 posojilnic,
več kakor 1. „	13 „
prvo „	3 posojilnice,
nobeno „	8 posojilnic.

Skupaj 47 posojilnic.

Slovenske posojilnice imajo v zmislu postave dne 9. aprila 1873 omejeno ali neomejeno zavezo (Haftung).

Pri omejeni zavezi so družniki porok, če ni drugega določeno v pravilih, z dvakratnim zneskom svojih deležev, pri neomejeni zavezi pa jamčijo z vsem svojim premoženjem.

Kjer so visoki deleži in je veliko udov s takimi deleži, ondi uživa tudi posojilnica z omejeno zavezo zaupanje občinstva in dobro napreduje. Kjer so mali deleži, četudi je dovolj družnikov, veliko bolje uspeva posojilnica z neomejeno zavezo. Sicer je pa veliko na tem, kakšno zaupanje uživajo upravitelji posojilnic in s kakšno marljivostjo in natančnostjo zavod vodijo.

Lani bilo je posojilnic	
na Koroškem	1 z omej., 11 z neomej. zavezo,
„Kranjskem	8 „ 5 „ „ „
„Primorskem	3 „ 1 „ „ „
„Štajerskem	1 „ 17 „ „ „
skupaj	13 z omej., 34 z neomej. zavezo.

Lanski izkaz se je tu in tam malo predru-gačil — na pr. posojilnica v Kopru ima neomejeno zavezo, postojinska posojilnica je sklenila omejeno v neomejeno zavezo preurediti. Veselo je na pr. to, da so koroške in štajerske posojilnice osnovane skoro brez izjeme na neomejeni zavezi, ker jim je baš na ta način najlažje dobro utrditi in razširiti se, kar je posebno potrebno v krajih, kjer so v narodnem obziru neugodne razmere.

(Dalje prih.)

prinaša v 10. zvezku nastopno vsebino: 1. A. Askerc: Iz popotnega dnevnika 12—15. — 2. Knežan: Od rojstva že. — 3. Dr. Nevešek: 4000. Povest. Dalje. — 4. M. Cilenšek: Vrbe in vrbarstvo. (Konec.) — 5. y: Na rojstveni dan. — 6. Gr. Novák: Osamelke tožba. — 7. Igo Kaš: Dalmatinske povesti. V. Stari ribič. — 8. Zorán: Razne želje. — 9. Stébor: Srečen. — 10. Bistrán: Niklot. — 11. Marica: Na izprehodu. — 12. y: Na vási 1, 2. — 13. Knežan: Vse so lepe. — 14. R. Perušek: Nearečna junaška kri. Črtica iz Bosne. (Dalje.) — 15. Andrej Fekonja: Kratka povestnica slovenskega pravopisa. — 16. Književna poročila: VIII. V. Oblak: M. Zavadlal, Die Sprache in Kastelec „Bratovske hvčvice S. Roshenkranza“ — 17. J. Fon: Odgovor g. Štritofa. — 18. V. Bežek: Slovniški razgovori. (Dalje.) — 19. Listek: „Dijaški koledar“. — „Pred 125. leti“. — O rokopisni ostalinii Davorina Trstenjaka. — VII. izkaz darov za Prešérnov spomenik. — „Schlusswort zur Ortsnamenfor-schung in Kärnten“. — Spomenik Ljudevitu Gaju. — Ogenj sv. Elma. — Dr. Jan Peter Jordan. — Listnica.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—121)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Loterijne srečke 30. septembra.

V Brnu: 82, 55, 80, 27, 77.

Tujci:

30. septembra.

Pri **Matič**: Schwarz pl. Schwarzenwald, Schwarz, Klöss, Bräuer, Dinan z Dunaja. — Zindl, vitez pl. Regnard iz Trsta. — Dr. Klima, Blahna iz Gradca. — Fornbacher iz Kočevja. — Kraus iz Bena. — Schwarz iz Beljaka. — Ballog iz Budimpešte. — Midritz iz Zagreba. — Tomic iz Srbije. — Wolf z Lipskega. — Pogacnik iz Crkvice.

Pri **Slonu**: Gall iz Trsta. — Hiver, Rotermund iz Berlinca. — Latinak, Taussig, Kondole, Prayer z Dunaja. — Pl. Vever, pl. Seenuss iz Celovca. — Koch iz Gradca. — Reiterek iz Tržiča. — Dolenc iz Kranja. — Topković iz Srbije. — Dežela iz Idrije. — Košir iz Škofje Loke. — Werner iz Pizna. — Bernik iz Vrhopolj. — Aljandčič z Dobrove. — Kumer z Gorenskega. — Slibar iz Selca.

Umrli so v Ljubljani:

29. septembra: Terezija Grus, godčeva hči, 4 mesece, Opekarska cesta št. 9, katar v črevih.

30. septembra: Anton Bauman, trgovski pomočnik, 32 let, Kravja dolina št. 11, biemopter.

1. oktobra: Josip Kambersky, železn. inženirja sin, 14 1/2 leta, Cesta na južno železnico št. 1, dysenterie.

V deželni bolnici:

29. septembra: Marjeta Aljaš, kajzarca, 50 let, carcinoma mama.

1. oktobra: Matija Mikuš, gostaš, 64 let, marasmus.

V vojaški bolnici:

1. oktobra: Herman Huth, poročnik, 20 let, akutna plućna tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. sept.	7. zjutraj	740.7 mm.	7.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.2 mm.	17.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	740.1 mm.	10.2° C	sl. vzh.	obl.	
1. okt.	7. zjutraj	739.4 mm.	8.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.2 mm.	18.4° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	737.7 mm.	13.8° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 11.7° in 13.5, za 1.9° pod in jednaka normalu.

Dunajska borza

dne 1. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 91.40	včeraj	—	danes	91.40
Srebrna renta	91.35	—	—	—	91.20
Zlata renta	109.20	—	—	—	109.25
5% marena renta	101.95	—	—	—	102.05
Akcije narodne banke	1009	—	—	—	1009
Kreditne akcije	283.75	—	—	—	283.25
London	416.85	—	—	—	416.85
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	9.27 1/2	—	—	—	9.26
C. kr. cekini	5.56	—	—	—	5.55
Novške marke	57.45	—	—	—	57.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134	gld. 50	kr.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	181	90	—	—
Ogerska zlata renta 4 1/2%	—	103	60	—	—
Ogerska papirna renta 5 1/2%	—	100	60	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	100	115	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	25	—	—
Rudolfove srečke	10	—	—	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	—	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	224	—	—	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 stranij. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dekle

izurjena za prodajo mešanega blaga, vsprejme se takoj na deželo. (822—2)

Ponudbe pod U. G. upravnistvu „Slov. Naroda“.

Učiteljica

preskušena ali vsaj popolnoma zmožna, vsprejme se v službo na deželi. Poučevala bi tri deklice za IV. razred, a zahteva se, da govori pravilno slovenski in ume igrati na klavirju. Naslov pove iz prijaznosti uredništvo „Slovenskega Naroda“. (816—2)

Klavir

v dobrem stanu je za 45 gld. na prodaj.

Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (818—2)

Od pluga do krone.

Obširen zgodovinski roman,

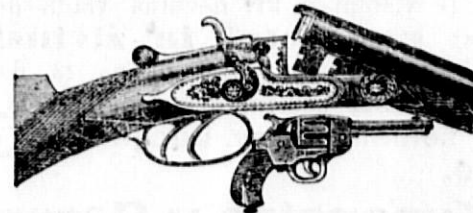
zajet iz kranjske povestnice.

(745—17)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Feriach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamenovane z znamko tega zavoda. (175—59)

Za izbornost blaga jamó izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Ako imate

putiko, skrnico, slabe živce, nevralgijo, ischias, slabo cirkulacijo krvi, nervozno-slab želodec, kongestije v glavi, ako vas je zadel mrtúil, ako nemate spanja, ako imate bolečine v hrbtu, hrbtne sušice — zahtevajte ilustrirano brošuro o s častnimi diplomami in z zlato svetinjo v Kolonji, Welsu, Stuttgartu odlikovano in v Avstro-Ogerski e. in kr. izključno priv.

galvan.-elektro-magnetično uplivajočo

frotirno pripravo.

Brošura razpravlja o uplivu, porabi in uspehih te priprave. — Priprava velja 12 gld. — Ilustrovano brošuro z natančnim popisom porabe pošilja se francozovano in zastoj iz tovarne izumitelja. (790—2)

TH. BIERMANN, elektrotehnik,

DUNAJ, I., Schulerstrasse 18.

Hiša dá se v najem

z vsemi pripravami za prodajalnice mešanega blaga in tobaka. — Več o tem poizvedeti je pri lastniku **Franu Kovaču** na Hrību, Travnik. (827—1)

Usojam se slavnemu občinstvu naznaniti, da sem na **Bregu št. 6**

(trafika) otvorila od slavnega oblastva koncesijonovano pisarno za posredovanje služb, stanovanj in trgovskih lokalitet.

Potrnila se bodem vsekdar, da bodo dobivali delodajalci in delo iskajoče osebe najzanesljivejša pojasnila. V Ljubljani, dne 25. septembra 1891.

(804—3) **G. Flux.**

Plesavnica.

Podpisanec usojam se javiti cenjenemu p. n. občinstvu, da sem otvoril dne **1. oktobra t. l.**

na **Bregu št. 20**, v barona **Cojza** hiši plesavnico.

Poučevalo se bode v posamnih oddelkih in po lahki in dobri, najmodernejšim zahtevam ustrezajoči metodi.

Ob nedeljah in praznikih

ZABAVNI VEČERI od 6. do 9. ure.

Nadej se mnogobrojnega obiska, priporoča se z odličnim spoštovanjem

Alfonso Cilenti učitelj plesa.

(825—1)

Oglasila se vsprejemajo vsak dan od 10.—12. ure dopoldne in od 3.—5. ure popoldne v imenovanem lokalu.

Vabilo!

Vse p. n. gg. prijatelje zdravega dalmatinskega in hrvatskega črnega in belega vina, dobrih kranjskih klobas, krepkih domačih jedil in dr. dovoljujem si uljudno vabiti v svojo iz prejšnjih let vsem na Dunaji bivajočim gg. Slovincem in Hrvatom znano, nekdanje **Kruljačevo gostilno, XIV., Sechshaus, Ullmannstrasse 69.** Slovanski politični in lepopsni listi so gostom na razpolago.

S spoštovanjem

T. Grgurič.

(810—2)

Cesarja Jožefa trg.

Samo nekaj dnij.

Odpri vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

F. Bayer-ja PANOPTIKUM.

Zbirka mojstevskih umetniških del, katere so zanimive za vsakoga. — Vse je predstavljeno v naravni velikosti.

Ustopenina za odrasle ljudi 10 kr., za otroke, stare pod 10 let in vojake brez šarže 5 kr. Natančneje na plakatih.

(806—4) Z velespoštovanjem **F. Bayer.**

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznačne luskinde od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred **gld. 1.50.** (119—14)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v **Ub. pl. Trnkoczy-ja** lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Henn, Dunaj, X.**

Ključarica

se išče

za samostojnega gospoda. Plača 10 do 12 gld. Samostalna in lepa služba. (824)

Več je izvedeti v pisarnici **Flux** (trafika) na **Bregu št. 6.**

Hiša št. 27

v Stari vasi pri Žireh nad Idrijo

stoječa pri deželni cesti, z vodnjakom, vrtom in 2 orali senožeči in njiv, ki je pripravna za usnjarijo in mesarijo, proda se takoj pod prav ugodnimi pogoji. Več izve se pri gosp. **Janezu Rihar-ju** v **Gorenjem Logatec.** (828—1)

Dijaški koledar

za leto 1891/92

se dobi

v „**Narodni Tiskarni**“ in pri vseh knjigotržcih.

Pri Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse (456—13)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira

risalnih skladnikov, risal itd.

Prevzete obrti.

Čast mi je naznaniti, da prevzamem dne **1. oktobra 1891. l.** prej **Schulz-ove vdove obrt** in priporočam svoje **sveže in pristno prevojeno meso in klobase.**

(820—2)

Z odličnim spoštovanjem

FRAN PREBIL

prevodjar in izdelovatelj klobas, **Sv. Petra cesta št. 9.**

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplivaže sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razposiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(524) **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredebe.

Pristnega imajo v Ljubljani **J. Swoboda**, **U. pl. Trnkoczy**, **G. Piccoli**, **L. Grebel**; v **Rudolfovem S. pl. Sladovič**, **F. Haika**; v **Kamniku J. Močnik**; v **Celovcu A. Egger**, **W. Thurmwald**, **J. Birnbacher**; v **Brezah A. Aichinger**; v **Trgu (na Korškem) C. Menner**; v **Beljaku F. Scholz**, **Dr. E. Kumpf**; v **Gortel G. B. Pontoni**; v **Wolfbergu A. Huth**; v **Kranju K. Šavnik**; v **Radgoni C. E. Andrien**; v **Idriji Josip Warte**; v **Radovljici A. Roblek**; v **Celji J. Kupferschmid.**

Št. 513.

Razglas.

(807—2)

Županstvo občine **Gorenjelogaške** naznanja, da bode vsled privolitve visoke deželne vlade za **Kranjsko** od 30. aprila 1891., št. 4964, v občini **Gorenji Logatec** (Cerkovski vasi) od sedaj na letnem semnju v dan po **Nebohodu** in v **ponedeljek po Roženkranski nedelji** tudi **semenj za živino.** Ob enem je visoka c. kr. deželna vlada dovolila za **Gorenji Logatec** nov letni in živinski semenj na dan **7. februarja**, ako je pa ta dan nedelja ali praznik, bode letni in živinski semenj drugi dan. Do sedaj obstoječi letni in živinski semenj na sv. **Lucije** dan (13. decembra) ostane še nadalje.

Županstvo v Gorenjem Logatcu,

dne 24. septembra 1891.

Predposlednji teden.

Velika

Predposlednji teden.

Praška razstavnna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev

100.000

goldinarjev

50.000

goldinarjev

(707—17)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri **J. C. MAYER-ju.**

LOZI po 1 gld.